

Mål T-132/01 R

Euroalliages m.fl.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Överklagande — Återförvisning till
förstainstansrätten — Dumpning — Beslut om avslutande av översyn av
åtgärder som upphör att gälla — Krav på skyndsamhet — Föreligger inte”

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 27 februari 2002 . II- 779

Sammanfattning av beslutet

*Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Interimistiska åtgärder —
Villkor för bifall — Krav på skyndsamhet — Allvarlig och irreparabel skada —
Skadans irreparabla art — Ekonomisk skada — Situation som kan äventyra sökande-
bolagets fortlevnad — Bedömning med hänsyn till koncernens situation
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)*

Frågan huruvida en ansökan om interimistiska åtgärder ställer krav på skyndsamhet skall bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada.

En ekonomisk skada kan inte anses irreparabel eller ens svår att avhjälpa, förutom i undantagsfall, eftersom den kan avhjälpas genom ekonomisk ersättning vid ett senare tillfälle. Sådan ekonomisk ersättning vid ett senare tillfälle kan följa av antingen att den berörda institutionen följer antingen den dom om ogiltigförklaring som senare meddelas i målet i sak eller, då detta helt eller delvis inte sker, av en ersättning med stöd av en sådan talan som avses i artiklarna 235 EG och 288 EG. I detta hänseende räcker enbart möjligheten att väcka skadeståndstalan för att visa att en ekonomisk skada i princip är avhjälplig. Det finns därför inte anledning att, för att bestämma

om den ekonomiska skada som sökanden kommer att lida är avhjälplig eller inte, beakta osäkerheten vad gäller framgång i en eventuell talan om skadestånd, som sökanden skulle kunna väcka om den ifrågasatta rättsakten ogiltigförklarades.

Ekonomisk skada är irreparabel om det visar sig att sökanden, i avsaknad av den interimistiska åtgärd som yrkats, hamnar i en situation som äventyrar dennes överlevnad innan domen som slutligt avgör målet avkunnas. Inom ramen för prövningen av sökandens ekonomiska livsduglighet kan denna parts faktiska situation bedömas bland annat med hänsyn till det som utmärker den koncern som sökanden tillhör genom sina aktieägare.

(se punkterna 44, 51—53 och 57)